

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΕΠΕΤΕΙΟΙ: ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ
ΖΥΜΑΡΙΚΩΝ.

ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΝ: ΧΡΥΣΑΦΗΣ.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1822: Αρχίζει η πρώτη πολιορκία του Μεσολογγίου από τους Ομέρ Βρυώνη και Κιουταχί. Στο πλευρό των Οθωμανών βρίσκονται και οι έλληνες οπλαρχηγοί Βαρνακιώτης, Μπακόλας, Ίσκος, Ράγκος και Βαλτινός.

1922: Η ανακριτική επιτροπή υπό τον Θεόδωρο Πάγκαλο παραπέμπει με την κατηγορία της εσχάτης προδοσίας τον πρώην αρχιστράτηγο της Στρατιάς της Μικράς Ασίας Γεώργιο Χατζηανέστη, τους πολιτικούς Δημήτριο Γούναρη, Νικόλαο Στράτο, Πέτρο Πρωτοπαπαδάκη, Νικόλαο Θεοτόκη, Γεώργιο Μπαλατζή, τον υποστράτηγο ε.α. Ξενοφώντα Στρατηγό και τον υποναύαρχο ε.α. Μιχαήλ Γούδα.

1925: Δημοτικές εκλογές διεξάγονται στην Ελλάδα. Δήμαρχος Αθηναίων εκλέγεται ο Σπυρίδων Πάτσος, Πειραιώς ο Τάκης Παναγιωτόπουλος και Θεσσαλονίκης ο Μηνάς Πατριός, ο οποίος είναι και ο πρώτος εκλεγμένος Δήμαρχος της συμπτωτεύουσας.

1959: Αρχίζει επισήμως το πρωτάθλημα της Α' Εθνικής Κατηγορίας στο ποδόσφαιρο. Τα αποτελέσματα της πρώτης αγωνιστικής: ΠΑΟΚ - Μέγας Αλέξανδρος 3-2, Πανιώνιος - ΑΕ Νικαίας 3-0, Δόξα Δράμας - Άρης Θεσσαλονίκης 2-2, Ηρακλής - Απόλλων Αθηνών 0-0, Προοδευτική - Απόλλων Καλαμαριάς 1-0, Παναθηναϊκός - Παναγιώλειος 2-1, Παγκορινθιακός - Ολυμπιακός Π. 1-0 και Εθνικός Π. - ΑΕΚ 0-1.

1962: Ο αμερικανός συγγραφέας Τζον Στάινμπεκ βραβεύεται με το Νόμπελ Λογοτεχνίας.

1983: 1.800 αμερικανοί πεζοναύτες, υποστηριζόμενοι από 300 στρατιώτες αγγλόφωνων νήσων της Καραϊβικής, εισβάλουν στο νησί της Γρενάδας. Οι Αμερικανοί κατηγορούν την κυβέρνηση του μικροσκοπικού αυτού κράτους ότι επηρεάζεται από τους Κουβανούς και τους Σοβιετικούς.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1825: Γιόχαν Στράους (υιός), αυστριακός συνθέτης. (Γαλάζιος Δούναβης) (Θαν. 3/6/1899)

1838: Ζορζ (Αλεξάντρ Σεζάρ Λεοπόλντ) Μπιζέ, γάλλος συνθέτης, γνωστός για την όπερα Κάρμεν. (Θαν. 3/6/1875)

1881: Πάμπλο Πικάσο, ισπανός ζωγράφος. (Θαν. 8/4/1973)

ΘΑΝΑΤΟΙ

1647: Εβαντζελίστα Τορτσέλι, ιταλός φυσικός και μαθηματικός, εφευρέτης μεταξύ άλλων και του βαρομέτρου. (Γεν. 15/10/1608)

1893: Πιοτρ Ίλιτς Τσαϊκόφσκι, ρώσος συνθέτης. (Ο Καρυσθραύστη, Η Λίμνη των Κύκνων) (Γεν. 25/4/1840)

1980: Νάσος Μπότσης, Έλληνας εκδότης και ιδιοκτήτης των εφημερίδων Ακρόπολη και Απογευματινή. (Γεν. 1910)

Η πρώτη πολιορκία του Μεσολογγίου

Ο Κωνσταντίνος Μετά την καταστροφική μάχη του Πέτα για τους Έλληνες επαναστάτες (4 Ιουλίου 1822), ο Ομέρ Βρυώνης και ο Κιουταχί, επικεφαλής 11.000 ανδρών, κατήλθαν χωρίς αντίσταση στην κοιλάδα του Μεσολογγίου, την οποία απέκλεισαν από ξηράς (25 Οκτωβρίου). Μαζί τους βρέθηκαν και οι οπλαρχηγοί Βάλτου και Ξηρομέρου, Γεώργιος Βαρνακιώτης, Γιαννάκης Ράγκος, Γώγος Μπακόλας, Γεωργιάκης Βαλτινός και Ανδρέας Ίσκος, που είχαν δηλώσει υποταγή στους δύο πασάδες. Ο Γιουσούφ Πασάς με τον στόλο του συμπλήρωνε τον αποκλεισμό της πόλης από τη θάλασσα. Το Μεσολόγγι εκείνα τα χρόνια ήταν το οικονομικό και πολιτικό κέντρο της Δυτικής Χέρσου Ελλάδας (σημερινής Δυτικής Στερεάς Ελλάδας).

Ο Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος και ο Μάρκος Μπότσαρης με τα λείψανα του εκστρατευτικού σώματος του Πέτα ανέλαβαν την υπεράσπιση της πόλης. Το Μεσολόγγι ήταν ευπρόσβλητο από ξηράς και προστατευόταν από ένα χαμηλό περιτείχισμα κατασκευασμένο στις αρχές της Επανάστασης. Η δύναμη των πολεμιστών δεν υπερβαίνει τους 700 άνδρες, ενώ χρειάζονταν τουλάχιστον επιπλάσιοι υπερασπιστές. Στους προμαχώνες δεν υπήρχαν παρά μόνο 14 πυροβόλα. Τα πολεμοφόδια και τα τρόφιμα μόλις έφθαναν για ένα μήνα. Η θέση των πολιορκουμένων ήταν απελπιστική.

Στο στρατόπεδο των πολιορκητών υπήρχε διχογνωμία για το σχέδιο ενεργειών. Ο Κιουταχί και ο Γιουσούφ υποστήριζαν την άμεση κατάληψη του Μεσολογγίου με έφοδο. Ο Ομέρ Βρυώνης ήταν της γνώμης να το καταλάβουν δια συμβιβασμού, προκειμένου να διατηρηθεί η πόλη αλώβητη για τις ανάγκες του στρατού, μετά την ερήμωση της Αιτωλοακαρνανίας. Τελικά, επικράτησε η γνώμη του Ομέρ. Οι πολιορκούμενοι εξέλαβαν ως θείο δώρο την εξέλιξη αυτή. Αρχισαν ατέρμονες συζητήσεις περί συμβιβασμού, αναμένοντας τη βοήθεια που είχαν ζητήσει από την Πελοπόννησο και τα νησιά. Πράγματι, στα μέσα Νοεμβρίου στολίσκος από 11 πλοία υπό τον Ανδρέα Μισούλη διέσπασε τον θαλάσσιο αποκλεισμό του Μεσολογγίου. Αποβίβασε 1000 άνδρες υπό τους Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη, Ανδρέα Ζαΐμη και Κανέλλο

Δεληγιάνη και προμήθευσε με τροφές και πολεμοφόδια τους υπερασπιστές του. Τότε, οι πολιορκούμενοι διαμήνυσαν στους Τούρκους πασάδες, ότι αν θέλουν το Μεσολόγγι να έλθουν να το πάρουν.

Η κατάσταση στο στρατόπεδο των πολιορκητών δεν ήταν καλύτερη από αυτή των πολιορκουμένων. Τα πολεμοφόδια και τα τρόφιμα άρχισαν να ελαττώνονται και οι προμήθειες νέων κατέστησαν δυσχερείς. Έτσι, οι πασάδες αποφάσισαν έφοδο, αφού είχε καθεί πολύτιμος χρόνος με τις διαπραγματεύσεις. Η επίθεση προγραμματίστηκε για τη νύχτα της 24ης προς 25η Δεκεμβρίου, με την ελπίδα ότι οι μαχητές θα εγκατέλειπαν τους προμαχώνες και θα πήγαιναν στις εκκλησίες για να γιορτάσουν τα Χριστούγεννα. Όμως, το σχέδιο της επίθεσης είχε διαρρεύσει στους μαχητές του Μεσολογγίου από τον ελληνικής καταγωγής γραμματικό του Ομέρ Βρυώνη, Γιάννη Γούναρη, κι έτσι η φρουρά παρέμεινε στις θέσεις της πανέτοιμη για την επίθεση.

Κατά την έφοδο, οι Οθωμανοί υπέστησαν πανωλεθρία και οι δύο πασάδες αποφάσισαν να λύσουν την πολιορκία στις 31 Δεκεμβρίου 1822, επειδή κυκλοφορούσαν έντονες φήμες

ότι έφθανε εναντίον τους ο Οδυσσεάς Ανδρούτσος. Κατά τη διάρκεια της επιστροφής τους στην Ήπειρο, νέα δοκιμασία περίμενε τους καταπονημένους Οθωμανούς. Στην προσπάθειά τους να διαβούν τον πλημμυρισμένο Αχελώο, πολλοί στρατιώτες έχασαν τη ζωή τους. Τα υπολείμματα των δυνάμεων του Κιουταχί και του Ομέρ Βρυώνη έφθασαν σε κακή κατάσταση στις 21 Φεβρουαρίου 1823 στο Κραβασαρά (σημερινή Αμφιλοχία) και στη συνέχεια πέρασαν με πλοία στην Πρέβεζα.

Η καταστροφή του οθωμανικού στρατού προκάλεσε την αποτυχία της εκστρατείας των δύο πασάδων κατά της Δυτικής Ελλάδας. Η επιτυχία των Ελλήνων έγινε μεγαλύτερη, καθώς μετά την αναχώρηση των Οθωμανών από το Μεσολόγγι, ενώθηκαν με τους επαναστάτες οι οπλαρχηγοί Ανδρέας Ίσκος και Γεωργιάκης Βαλτινός, που είχαν προσχωρήσει στο τουρκικό στρατόπεδο. Ο εθνικός μας ποιητής Διονύσιος Σολωμός, με νωπά τα γεγονότα στο μυαλό του, αναφέρεται στην πρώτη πολιορκία του Μεσολογγίου και την καταστροφική διάβαση του Αχελώου από τους Τούρκους στο ποίημα του «Υμνος εις την Ελευθερίαν», που έγραψε το Μάιο του 1823 (στροφές 88-121).

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ...

Να ανοίξουν τώρα τα πανεπιστήμια

Η αδιέξοδη σύγκρουση στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας, πρέπει να τελειώσει. Βρισκόμαστε ήδη στην έβδομη εβδομάδα που τα ΑΕΙ παραμένουν κλειστά λόγω της αντιπαράθεσης των διοικητικών υπαλλήλων με την κυβέρνηση, με συνέπεια ούτε εγγραφές να γίνονται, ενώ σε πολλά ιδρύματα εκκρεμεί ακόμα και η εξεταστική περίοδος του Σεπτεμβρίου. Δεν φτάνει σε τίποτε οι χιλιάδες φοιτητές και οι οικογένειές τους, να βρίσκονται όμηροι από μια αντιπαράθεση και να κινδυνεύουν να χάσουν ένα εξάμηνο από τις σπουδές τους.

Είναι τεράστιες οι ευθύ-

νες για αυτό το αδιέξοδο των πρυτανικών αρχών, αλλά και του αρμόδιου υπουργού που δεν κατάφεραν να βρουν ένα ελάχιστο βήμα συνεννόησης. Οι πρυτάνεις οχυρώθηκαν πίσω από την άρνηση τους να δεχθούν οριζόντιες περικοπές τορπιλίζοντας το διάλογο, ενώ ο υπουργός της παιδείας επικαλείται την ανάγκη περικοπών, αλλά και την αδιαφορία τους να αξιολογήσουν τους υπαλλήλους τους.

Οι όποιες προσπάθειες πανεπιστημιακών αλλά και φοιτητών, να εκτονωθεί η κρίση, έπεσαν στο κενό με αποτέλεσμα για μια χρονιά ακόμα η ανώτατη εκπαίδευση να βρί-

σκεται σε παράλυση.

Τα υπαρκτά προβλήματα της παιδείας και των πανεπιστημίων δεν λύνονται όμως με μετωπικές συγκρούσεις και με αδιέξοδες επιμονές. Χρειάζεται συναίνεση, διάλογος και κυρίως κοινή λογική. Το επισημαίνουν και οι περισσότεροι από 18.000 φοιτητές που έχουν υπογράψει μέχρι τώρα την έκκληση για να ανοίξουν τα πανεπιστήμια: τα ΑΕΙ είναι χώρος ακαδημαϊκής δραστηριότητας και όχι εργαλείο για κομματικά παιχνίδια.

Λύσεις προφανώς υπάρχουν και κάποιες έχουν ήδη περιγραφεί. Ούτε οι εισαγγελείς, ούτε οι απολύσεις που

ΤΟ ΒΗΜΑ

απειλούνται για όσους υπαλλήλους δεν απογραφούν, ούτε φυσικά η επιμονή για διαρκές λουκέτο, μπορούν να δώσουν λύση στο σημερινό αδιέξοδο.

Είναι ευθύνη και της πολιτείας αλλά και των πανεπιστημιακών να αναζητήσουν, τώρα, την καλύτερη δυνατή διέξοδο από αυτήν την κρίση. Με λογικές και δίκαιες περικοπές που δεν θα θίγουν τη λειτουργία των ΑΕΙ και με κατανόηση του ειδικού ρόλου τους.

Αρκετά έχει πληρώσει ως τώρα η νέα γενιά την κρίση που μαστίζει τη χώρα. Δεν χρειάζεται να την επιβαρύνουμε κι άλλο απορρυθμίζοντας τα πανεπιστήμια.